

Kalja tilgad.

Haige: Kuus tohtre hárra! Mina olen wága haige — ma ei wõi káija, ei seista, ei istuda, ei ka mitte pitkali seista, ðpetage müsle rohtu!

Tohter: Siis rippu!

Kohtunik: Sinu náust wõib tåitsa náha, et sa üks suur kürjategija maailmas oled!

Kohtualune: So! Siis kuulen ma tåna esimest korda siin maailmas, et minu nágu üks peegel.

Raesterahwas ühe moorimehele: Kas sa oled prii?

Moorimees: Jäh kass! preilikene! Juba kolme nádala eest suri minu naene ára!

Koolmeister ühe uue koolipoisi káest: Mis su nimi?

Poiss: Juhhan Siitan!

Koolm.: Mis amet sinu isal on?

Poiss: Surnud!

Koolm.: (pahaselt) Mis tema siis enne oli?

Poiss: Elus!

Naene: Pai mees, see ei ole mitte tösti, et sa tåna selle jánesse oled laßnud, seit tema silmad on tuhnid ja haiseb juba?

Mees (kes purjus oli): Oli juba aeg käes, ei ma teda pidin maha kómmutama.

Sudent: Armas isa, mis sa kirjutad seal?

Isa: Ma kirjutan sinule ühe raha kirja, et ise „ðpimise raha“ wõid pangast wálja wötta!

Sudent: Äga pai papa, kui ilusad numred sina mõistad kirjutada, kirjuta neid numrid ometi veel paor tükki sinna teiste juure!

Anna: Kuule Liisa! kui ðpetaja tåna tådi firstu pani, nutsin ma kui weike laps! Kas sina ka nutsid!